

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quibus modis, & à quibus committatur furtum, vel non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

T I T V L V S X V I I I .

D E F U R T I S .

§. I.

*Quid sit furtum, & quo-
tuplex?*

Furtum à Jurisperitis definitur, quod sit contrelatio fraudulosa, lucri faciendi causâ, vel ipsius rei, vel usus ejus, possessionis, quod lege naturali prohibitum est admirtere; clarius ac brevius à Theologis furtum definitur, quod sit occulta acceptio rei alienæ, invito Domino, ita ut ad furtum punibile in foro externo non sufficiat sola voluntas furandi, aut consilium dedisse ad furtum faciendum, nisi acceptio rei alienæ secura fuerit, intelligendo tamen acceptiois nomine, etiam detentionem rei alienæ) neque sufficiat sola acceptio rei alienæ, quia sit v. g. vidente & nihil contradicente Domino, sed debeat esse fraudulosa, vel occulta; neque sufficiat tantum injunctio alterius destruetam v. g. fuisse, cum iuriaz reus potius hic sit, quam furti, quod sit lucri faciendi causâ, & debeat esse rei alienæ acceptio, vel usus, vel possessionis, quia in re sua nemo propriè furtum committit, nisi usus, aut possessio ad alium pertineat, uti sit in usufructu, in jure pignoris, &c.

Furtum autem aliud manifestum est, aliud non manifestum. Manifestum est, quando quis cum re furtiva in loco,

ubi furtum fecit, vel in ipso actuus di deprenditur; non manifestum quando fur non est visus in tal loco, si aqua, cum re furtiva. De discendo furtorum plura adhuc alijs.

§. II.

*Quibus modis, & e quibus con-
mittatur furtum, ut nos?*

Ex dictis jam patet furtum committi, contra voluntatem Domini, quod fieri potest in usu depositi, pignori, & pluribus aliis casib; de quibus civilitatez, propter varias de jure civili tutas penas. Et quamvis de jure Canonicó etiam ille furti reus habeat, quod furti conscientis est, & hoc non intendit Domino, cui res abiat a se, a universitate suo gravi incommodo polli. Quod cum fure 4. h. t. 3 argu. p. 47. de sentent. excommunicati. ac c. dicit & scilicet in 6. Nulla tamen in tali casis est obligatio, sed tantum exhortatio nisi ex officio talis, ad mandatum tenereatur, aut ex precepto legum registratus per inquisitionem generaliter procedentis. Vide pluta de his articulo Theologos Morales vel Auct. Mech. h. §.